

Notitie

Datum

19 januari 2017

Onderwerp

Reactie openbare consultatie Uitvoeringswet AVG

Van

B.A.M. Janssen

Contactgegevens

Blad

1 van 2

Inleiding

In 2012 hebben meerdere openbare registers (te weten: de Kamer van Koophandel, RDW en het Kadaster) bij het Ministerie van Veiligheid en Justitie aandacht gevraagd voor de positie van openbare registers in relatie tot het pakket aan beschermingsregels voor persoonsgegevens dat destijds werd gepubliceerd. In deze reactie is de noodzaak omschreven om in de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) minimaal eenzelfde positie te creëren voor bij wet ingestelde openbare registers zoals zij op grond van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) hebben, zie bijv. artt. 36, vijfde lid of 40, vierde lid Wbp.

Hoewel in de AVG de mogelijkheid wordt geboden dat onder meer openbare registers af kunnen wijken van bepaalde artikelen van de AVG (bijv. artt. 17, derde lid 3 onder b of 20, derde lid 3 AVG), wil het Kadaster graag nog aandacht vragen voor de rechten van betrokkene op grond van artt. 16, 18 en 21, eerste lid AVG die niet voor openbare registers uitgezonderd zijn.

Wettelijke uitzondering openbare registers

In de toelichting op de uitvoeringswet (p.29) staat dat conform het algemene uitgangspunt bij implementatie van Europese regelgeving gestreefd wordt naar een beleidsneutrale invulling van de ruimte die de verordening (AVG) biedt. Om aan dit uitgangspunt te kunnen voldoen is aanvullende wetgeving nodig zodat onder de AVG de positie van openbare registers niet zal wijzigen ten opzichte van de huidige situatie onder de Wbp. Dit betekent, volgens het Kadaster, concreet dat voor openbare registers de rechten van betrokkene, als geregeld in artt. 16, 18 en 21, eerste lid AVG, uitgezonderd dienen te worden. Aangezien het Kadaster bij uitvoering van zijn wettelijke taken veel persoonsgegevens verwerkt, is een *algemene* wettelijke uitzondering van de rechten van betrokkene op grond van de artt. 16, 18 en 21, eerste lid AVG wenselijk zodat het Kadaster zijn taken op het gebied van de rechtszekerheid ten aanzien van registergoederen op *dezelfde* wijze kan blijven uitvoeren. Een ongeclausuleerde uitoefening van de genoemde rechten door betrokkenen zou een zware belasting zijn voor de bestaande processen van het Kadaster (qua tijd, kosten en capaciteit). Daarnaast heeft de wetgever voor wat betreft het recht van verzet (art. 40 Wbp) en waarvan het recht van bezwaar (art. 21, eerste lid AVG) het equivalent is, al bepaald dat in het belang van de rechtszekerheid sprake dient te zijn van bepaalde registers met een nauw omschreven inhoud [zie: MvT Wbp: Tweede Kamer, vergaderjaar 1997–1998, 25 892, nr. 3, p 164]. Het Kadaster ziet geen reden waarom dit belang van de rechtszekerheid om bepaalde registers te houden met een nauw omschreven inhoud, onder de werking van de AVG anders zou moeten worden beoordeeld.

Hierbij moet worden opgemerkt dat de mogelijkheid die art. 39 van de Uitvoeringswet AVG biedt, voor het Kadaster niet werkbaar is. Art. 39 is een algemene bepaling die voorziet in de mogelijkheid om uitzonderingen te maken op de rechten van betrokkene. Dit is echter bedoeld om in concrete, individuele gevallen te

beoordelen of een uitzondering op de rechten van een betrokkene gerechtvaardigd is (een zg. hardheidsclausule). Het zal een onevenredig grote inspanning gaan vergen als het Kadaster voor elke te maken uitzondering op de hiervoor genoemde rechten van betrokkenen (artt. 16, 18 en 21, eerste lid) een individuele belangenafweging zou moeten maken op grond van art. 39 van de uitvoeringswet. Het Kadaster zou derhalve het ministerie in overweging willen geven om wettelijk te regelen dat de genoemde rechten van betrokkene voor bij wet ingestelde openbare registers worden uitgezonderd (zoals dat nu ook al geregeld is onder de Wbp).